

ЧВОРНОВАТЕ РУКЕ

(Mani nodose)

Како су биле
нуне
руке
чворновате
мога деде
када
промуклим гласом
али благим
поклањао ми је
шаку
ораха
или кестења.

МИСАО

(Il pensiero)

Сматрам
да је мисао
господар тела

Бојим се њеног одсуства.

Бојим се лудила
које јој зауставља узлет
и мења смер.

Бојим се смрти
која је заробљава
и собом односи.

Данијел Банкане (Daniele Giancane)

ПИЈЕТРОВЕ УСПОМЕНЕ

(I ricordi di Pietro)

Ја не знам сећаш ли се Марија

ноћи проведене на сену
осећао се јак мирис сламе
сова је вриштала са крушке

Ја не знам сећаш ли се
мириса соли преко брега са мора
и звезда на небу
поветарца
поврх класја жита
старих палата и кућа
неонских реклама
пијаца
зидова исписаних паролама
надвикивања
загушених улица
гасова лета

Али на сену јуни је био слатак
слатак до смрти
руке на сребрним грудима
Ја не знам сећаш ли се Марија
твог тела на месечини јегуљастог
косе замршене у сламу
Ја не знам сећаш ли се
нас опружених на сену
уморних у тишини
задиханих
са одбаченом одећом
Сова је вриштала са крушке
мирисале соли преко брега са мора
ветар тек додиривао косу
и звезде на небу.

ОНО ШТО БИХ ЖЕЛЕО (Quello che vorrei)

Желео бих
(то што носиш недељом у Цркву)
твоју потпетицу
Са твоје сукње желео бих
извезени руб
Желео бих копчу са појаса
дугмад са кошуље
И желео бих твојих груди
брадавице које ме привлаче сочне
Желим желим
да се надојим са твојих сиса

Да се опружим на твоје голо тело
Да чекамо зору заљубљени

УМРЛА ЈЕ РЕВОЛУЦИЈА

(E morta la Rivoluzione)

Умрла је револуција умрла са необузданим Дантеовим речима
са Робеспјеровим Одбором јавног спаса
Термидор Робеспјере Термидор је фаталан ло. Термидор
Пиштољ у устима разлама вилицу
У први вечерњи сумрак смеје се прозирна гиљотина
Умрла је револуција убиле је неке Шарлоте Кордеј
Мир вечни бољшевицима, из совјетских војних комитета
у Петрограду

Мир вечни Мајаковском Владимиру сину шума
Нека спавају „Стеница” и „Мистерија буф”
Мир Јесењину мир бесмртни
Нека весело једре кроз мирис борових шума
Над средњм уралом изнад разбаштињене степе
Револуција је бачена на таван
Исцрпљена француским мајем Берклијевим земљотресима
Карусел полицијских мрежа са циповима
Сузавцима паролама на зидовима машта против власти
Умро је најзад и заувек Троцки
Издахну је и Лењин и њему мир вечни
Шета кроз равнодушне шуме герилац Че Гевара
Изрешетан у маларичним и блатњави мпољима Боливије
Хо Ши Мин нас гледа са пожутелих фотографија
Чак и Мао Це Тунг чак и отац културне револуције
Нека сто школа слави цитате нека сто цветова расцветава
црвену књигу

Нека се Бах и Бетовен буржујски музичари црвена гарда
Чак и Мао смрсан као корнет
Стиснут кажипрстом и палцем
Умро је деда Маркс са својим очима јеврејског благогенија
Одмарају се одмарају у преријама Великог Манитуга
Љуља их море стаклених крхотина бензинских крпа
Канализационих излива Ђубришта љуља их стохиљада
несрећа на раду

Амбис у коме су богати све богатији
Сиромашни постају сиромашнији од пуких сиромаша
Интелектуалци изгубљене ларве у одвратним метрополама
Лишени сваке друштвене улоге укротила их пара-звер
Умрла је Револуција умрла је
Потонула у плаћеном одмору у дебелим платама
Важно је лагано неопажено правити каријеру
Постепено мењање система стратешка позиција сада је тренутак

Тренутак свакидашњице домаће равнотеже
Све се завршава у слави галама утопије све се завршава
У обилном ждрању вино до миле воље женама предметима
искоришћавања
Около се осећа задах загробни окрутна потиштеност
Мјаучу промукле мачке чекајући час заласка
Сада кад сунце тек ожуги безбојне зграде
Паркове са поломљеним клупама два заљубљена пара држе
се за руку.

У ХЕРИНОМ ХРАМУ (V век пре нове ере)

Al tempio di Hera (V secolo a.C.)

„Овуда је можда ходао Питагора
баш где трагове остављаш”

Заобљено камење у пољу
лаком обраслом живицом
и сунце које се скрива иза облака

Осећам ваздух непокретног времена
лишај се шири
ружама стубова
и кишна глиста мили низ лист

„Овуда је можда Архита из Таранта
распростирао своје мисли”

У првим валовима вечери
шума испарава на припеци
Змија узнемирена нестаје
у сувом кориту потока

А ја нагнут
тражим стари склад
запиткујем камење — поруке
кроз протицање дана.

ДОЂАВОЛА!

(Al diavolo!)

Дођавола каријера
новац и амбиције!
Живећу од снова

обешених на таваници
кртице љутића
дивљих
на ливади на првом сунцу
маслина која те посматра
криомице
и шири лисната крила бићу

Вечерас маче
има жишке у очима.

ДОЋИ ЋЕ ДАН (Verrà il giorno)

Југословенским песницима

Знам то, доћи ће дан
када ћемо бацити на ломачу
порезе царине и пасоше
неповерење из очију
и срца пуна жудње

Доћи ће дан
када ћемо се опет срести као пријатељи
синови истога мора
градићемо заједно
мир на планети
изван превише у ветар речи

За сада ми смо
предходница времена
они који раде
са папиром и оловком
за исти свет
за све људе
који свуда сањају девојку
са медом у устима

Ми смо руке будућности
видовњаци Историје:
ми, песници!

НЕ СМЕШ (Non devi)

Не смеш сувише да обраћаш пажњу на новац не смеш сине

Други су изградили златне солитере
Дворце на пустињским динама
Извадили дијаманте из утробе земље
Ти на то не смеш да гледаш сине не смеш да гледаш
Већ да живиш за нешто што вреди
Не за брда тешиха и керамичке куће
Већ за нешто достојанствено
Не смеш да живиш да би ти име славили сине
Не смеш да живиш за то
Већ да нам љубав да снагу да нам да снагу
Да између тебе и других који увек јесу ти сам
буде непрекидна црвена нит ваздух топао
Не смеш да живиш само за себе сине
Већ и за друге понајвише
Да се крајеви неправде сретну
У пресеку добра
И да сви имају оно што је могуће добити
Али не смеш да волиш само да би волео сине
Већ да би у неком другом животу васкрсао
Ти и овај живот за неки други живот
Не гледај много оне који лактовима крче пут сине
Не онога ко би за добро плаћену фотелу и Авеља убио
На њих не обраћај пажњу, не смеш да их гледаш
Већ живот твој нека буде света ствар сине права ствар
Нешто због чега вреди да се буде

Виџорино Курџи (Vittorino Curci)

НЕСАВРШЕНСТВО

(L'imperfezione)

14.

Шта бих друго да радим?
Немајући избора,
гледам се.
Личим себи тако на предмет
отуђен, по чијем облику,
који загледам помно
и стрпљиво мерим,
узалуд се напрежем
да схватим његову намену.

29.

Примећујем да причаш већ цели сат,